

Interpellation

Hur hittar vi ofrivilligt ensamma äldre?

"Förvaltningen anser att de verksamheter / insatser som finns är tillräckliga, alternativt kan utvecklas ytterligare, men att äldrefältare inte är ett alternativ. Det saknas ekonomiskt utrymme att utföra uppdraget enligt motionen inom befintlig ram."

Det här resonemanget i avslaget av vår motion om äldrefältare väckte vår nyfikenhet.

Kristdemokraterna förstår att budgetläget inte tillät införandet av funktionen äldrefältare. Men, bedöms kommunen i dagsläget nå de äldre som är ofrivilligt ensamma, eller inte? I avslaget nämns endast aktiviteter och insatser personer sökt sig till. Räcker det? Vad är det som kan utvecklas vidare?

Vi tänker t ex på de äldre ofrivilligt ensamma personer som inte identifierar sig med kommunens verksamhet eller inte vill gå dit, och tycker att steget till utbudet av sociala aktiviteter som finns inom civilsamhället känns för stort att ta.

Jag vet att de finns och har träffat några av dem.

När vi går mot en tid där fler äldre bor ensamma utan daglig kontakt förutom eventuell hemtjänst, bör vi ta hänsyn till såväl den fysiska kartan som den själsliga världsbilden i mötet med våra medmänniskor.

Våra frågor i dag är:

- Arbetar kommunens vård- och omsorgspersonal, hemtjänst m.fl. aktivt för att förmå äldre att ta steget ur sin ofrivilliga ensamhet?
- Till vem anmäler kommunens eller regionens vård- och omsorgspersonal eller andra som identifierar en person med behov av att bryta ofrivillig ensamhet?
- Hur ser rutinen ut för att hjälpa personen att närma sig de lämpliga gemenskaper som finns?

Hudiksvall i Maj 2024

Lars Österberg